

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825656608/facsimile.pdf (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Naturligvis maatte jeg ikke tage min lille Ejnar med op i saadant et tarveligt Hus, som hun boede i, for Bacciller og Smitte og alt det. Men hun kom hjem med sin Dreng ved Haanden, en Aften, jeg var alene, ud i Køkkenet. Og jeg tog Ejnar derud, og hun syntes, han var dejlig, og baade Barnepigen og Kokkepigen og hun og jeg, vi holdt et farligt Sjøv med begge Ungerne.

Aksel blev Kontorchef, da han kun var tre og tredive Aar, og oven i Købet under Forhold, saa han kunde vente hurtigt at blive Departementschef. Alle Mennesker fandt, at vi i enhver Henseende havde Lykken med os og levede fortræffeligt, og jeg fandt det ogsaa selv.

Min Mand var en Gentleman. Hensynsfuld i sin Form. Ingen Snob. Og fremfor alt ikke nogen af disse mod-

bydelige moderne Stræbere. Han albuede sig ikke frem, og han var ikke raa og sparkede til dem, der havde tjent ham, men nu ikke kunde gavne mere. Aksel afviklede sin Taknemmelighed ved Gjen-tjenester, selv om det faldt ham mindre bekvemt.

Han havde heller ikke Stræberens For-slughed, han tog i smaa Bider og behersket, ganske tryk og rolig for, at frem kom han. Frem vilde han, det laa til hans Slægt og i hans Natur. Men han vilde aldrig for at komme frem prøve paa at skyde Genvej i slet Selskab. Det kunde ikke være faldet ham ind at bruge moralsk anløbne Personer til Redskaber, lige saa lidt som selv at gøre Tjenester, der laa under hans Niveau. Han hørte til en Embedsmandsfamilje, der gik tilbage til Enevældens bedste Dage. I Slægtled havde det forekommet dem selvfølgelig, at de var blandt dem, der virkelig